

Domoznanski oddelek

35

PODLEHNIŠKA
2007

KNJIŽNICA IVANA POTRČA PTUJ

352(497.12 Podlehnik)

6003389,3

COBISS o

Dežno pri Podlehniku

Gorca

Jablovec

Kozminci

Ložina

Podlehnik

Radni Vrh

Sedlašek

Spodnje Gruškovje

Stanošina

Strajna

Zeki

Zgornje Gruškovje

ZVEGLJA

Glasilo Občine Podlehnik

| december 2007 | številka: 3. | leto: 1. |

Poština plačana pri pošti
2286 Podlehnik

Knjižnica Ivana Potrča
Prešernova 33
2250 Ptuj

Naj človek pol sveta obteče, najboljši kruh doma se peče

Glavni in odgovorni urednik Podlehniške žvegle: Ivo BAN, prof.

Cenjeni bralci Podlehniške žvegle!

Ne bom vas utrujal s kakšnim posebej zahtevnim razmišljanjem o praznikih in decembrskih dnevih. Predbožično in prednovoletno obdobje je že samo po sebi za mnoge precej stresno. Ni nujno, da si obremenjen s takšnim ali drugačnim tekanjem po brezmejnih ugodnih akcijah, ki nas v teh dneh vztrajno in neusmiljeno vabijo s svojimi čari. Dovolj hudo je že to, da to prenašaš pasivno. Slej ko prej te nekaj od tega doleti, ne da bi sploh vedel in se zavedal. Mnogi prispevki govorijo o decembru kot mesecu spokojnosti, umirjenosti in turbnega dolgočasje. Skorajda sem prepričan, da je to neka zguljena floskula iz preteklosti. Kje domuje ta spokojnost, kje je ta pretirani mir? Kdor mi izda to skrivnost in me iz tega začaranega vrtiljaka odpelje v tako opevano stanje inertne praznične brezbriznosti, mu z veseljem odstopim vse čokoladne miklavže, testéne parkeljčke in drugo industrijsko decembrsko kramo, nebrotkrat ovito in prepredeno z umetnimi voski, raznobarnimi pletivi in zavito v nagravnó bleščéče celulozne hidrate-po domače celofane. Morda pa je problem v tem, ker sveta več ne gledamo z otroškimi očmi. Zares škoda!

Mesec december je zares poln praznikov. Večina teh je, čeprav so povezani s cerkvijo, že tako daleč splošno ponarodelih in povsem ljudskih, da ni prav nobenega razloga, da bi jih ljudje različnih svetovnih nazorov morali praznovati s takšnim ali drugačnim (javnim) pridržkom. Saj so vendar prav ta različna praznovanja tisto, kar spada k pristno naši, slovenski, štajerski in haloški kulturi.

Zato pa, drage gospodinje Občine Podlehnik, okrasite in okitite naše domove, naše kulturne hrame, vsa mesta, kjer se zbiramo, na pristen domači način, z naravnimi in na haloški zemlji zraslimi in pridelanimi dobrotami. Napolnite slamnjače z orehi in lešniki, opojno dišečimi bobovci, krhkimi kanadkami, privlačnimi mošančkami, skrivnostnimi rdečkastimi carjeviči..., klojci in suhimi slivami. Nalomite si domačih orehov za najboljšo potico, to je kraljico haloškega sveta, napecite medenjakov, piškotov, štruc z 'ftičeki'... Pri vsem tem naj vam pomagajo vaši otroci, vnuki, pravnuki nečaki, sosedje..., vendar pazite, da vam ne bodo preveč odpirali oken in vrat! Vi gospodarji - očetje, dedki, pradedki, strici, ujci, lepo se za praznike svetešnje oblecite, nadenite si 'šurce', pripravite najlepše vrče, bokale in kupice, vzemite iz najboljšega soda in postavite na mizo ponos znoja vaše družine in ob praznikih nazdravite z vsemi svojimi najdražjimi. Zdravica naj bo v zahvalo za letino in naklonjenost v starem letu in hkrati prošnja za moč, zdravje in dobrohotnost v prihodnjem letu. Mislim, da bi na tak način bilo še mogoče začutiti tisto odkrito prisrčnost in značilno ljubeznivo domačnost, ki vrača nepozabne spomine, v globinah teme prižiga drobne iskrice upanja, neti klice ugašajoče ljubezni, podarja Mir, Svetlobo in čarobno Moč vsakemu izmed nas, ki vznemirljivo čakamo na svoj kos letošnjega Poprtnika.

In preden vam ga bo gospodinja spoštljivo dala v roke, da se z njim čudežno okrepcate, poskočite visoko, tako kot nekoč otroci, zazrite se v najlepšo zvezdo na nebu in si zaželite:

'Daj mi v letu 2008 krepkega zdravja, zvezda danica, življenjske vedrine in krepstne vrline!'

Vašim tihim željam se pridružujem tudi jaz, glavni urednik Podlehniške žvegle, skupaj s članoma uredniškega odbora.

Vsebina

Naj človek pol sveta obteče, najboljši kruh doma se peče	1
Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Podlehnik	2
Poslanski koticék z Brankom Mariničem	4
Božič	4
Center za informiranje in poklicno svetovanje (CIPS)	5
Ob 17. obletnici Dneva samostojnosti in enotnosti Republike Slovenije	5
Komisije in odbori	6
Kulturne dejavnosti	7
Poklici in šole se predstavijo	8
Društva in organizacije	9
Poslednja volovska vprega?	14
Aktualno iz naših krajev	15
Dober dan, Podlehniška žveгла!	16
Šolske decembrske dejavnosti	16
Voščila za praznike	17
Odzivi / informacije in obvestila	18
Razvedrilo	19

Impresum

PODLEHNIŠKA ŽVEGLA
je javno glasilo Občine Podlehnik.
Izdajatelj: Občinski svet Občine Podlehnik
Naslov izdajatelja in uredništva: Občina Podlehnik 21, 2286 Podlehnik
Odgovorni urednik: Ivo Ban, prof.
Uredniški odbor: Ivo Ban, Jožefa Svenšek in Stojan Kojc
Lektoriranje: Aleksandra Bračič
Telefon: (02) 788 40 60 (tajništvo Občine Podlehnik)
E-pošta: tajništvo.podlehnik@podlehnik.si
Oblikovanje, priprava za tisk in tisk: Tercia tisk, Ptuj, Ob železnici 23, 2250 Ptuj, tel.: (02) 788 02 50, e-pošta: tercia.tisk@siol.net
Naklada: 750 izvodov
Javno glasilo Občine Podlehnik prejme brezplačno vsa gospodinjstva ter javne institucije in zavodi na območju Občine Podlehnik. Posamezni izvodi se dostavijo sosednjim občanom in javnim knjižnicam.
Na podlagi 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost (DDV) sodi Podlehniška žveгла med proizvode, za katere se DDV obračunava po stopnji 8,5 %.
Javno glasilo Občine Podlehnik je na podlagi Zakona o medijih in obvezne pri-glasitve medija vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo, Maistrova ul. 10, Ljubljana.
Uredništvo si pridružuje pravico do krajsanja prispevkov, sprememb naslo-vov in razporejanja prispevkov glede na aktualnost vsebin.

Fotografija na naslovnici: I. Ban

Fotografija na strani 3: Marko Maučič

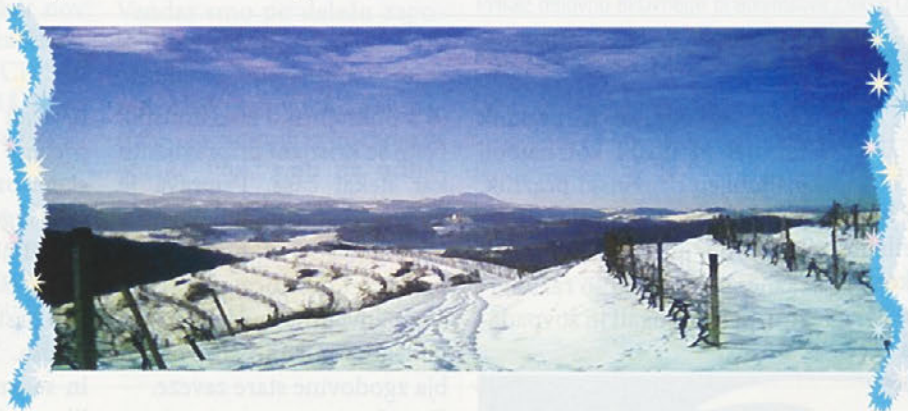
Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Podlehnik

Župan Občine Podlehnik, Marko Maučič

Minilo je hitro kot zvezdni utrinek in že nestrpno čakamo, kaj nam prinese novo leto. Ko je prehojena pot za nami, je videti vse lažje in lepše kot je v resnici bilo. Prav je, da radi pozabimo na težave in se z veseljem spominjamo lepih trenutkov, prav pa je tudi, da se na napakah učimo in radosti delimo z drugimi.

Ali smo bili v minulem letu uspešni ali ne, bo presodil vsak zase. Vem, da nikakor nismo zadovoljili pričakovanj vseh, kar je resnično nemogoče, kljub temu pa je bilo kar nekaj postorjenega, toliko pač, kolikor nam finančne možnosti dopuščajo. Poravnali smo obveznosti do dobaviteljev, odplačali del kratkoročnih kreditov, sanirali smo tri največje plazove na cestah. Na večini cest smo pokrpali luknje na asfaltu, prenovili smo sanitarije v šoli, skoraj dokončali z deli na kanalizacijskem sistemu v naselju za osnovno šolo, v Ložinah smo začeli z rekonstrukcijo ceste, pa še se bi kaj našlo. Lahko bi naštel tudi to, česar vse nismo naredili, pa vem, da ne bi mogel vsega naštet, saj so pričakovanja ljudi zelo različna. Upam in želim, da bomo v naslednjih letih uresničili vsaj delček želja vsakega posameznika, zavedam pa se, da bo to zelo težko, saj je vse povezano z ogromnimi sredstvi, katerih pa nimamo. Beseda oziroma pojem „evropski denar“ se sliši zelo lepo, vendar še tako dober projekt ne pomaga, če nimaš lastnih sredstev, ki pa so potrebna pri vsakem projektu, saj kar tako nihče ne dobi denarja od evropskih skladov, pa naj bo še tako reven. Če to kruto dejstvo opišem še z drugimi besedami, pomeni to, da največ sredstev lahko dobijo tisti, ki imajo že tako ali tako veliko, in so pomoči najmanj potrebni, saj z lahkoto zagotovijo potreben lastni delež.

Naša prihodnost ni odvisna od tistega, kar bomo ali bi lahko od koga dobili, temveč od tega, kako bomo znali to, kar imamo ovrednotiti, oplemenititi z dodano vrednostjo in prodati, pa naj si bodo to pridelki vinogradov, sadovnjakov, njiv ali naravne lepote naše prelepe pokrajine. **Ime Haloze že kar nekaj časa ni več pojem revščine, temveč nečesa lepega, kar vedno znova zvemo od tistih, ki v naše kraje prihajajo prvič in se potem z veseljem vračajo.** Izkoristimo to, kar drugi že vedo, da imamo, le mi tega še ne znamo dovolj dobro iztržiti.

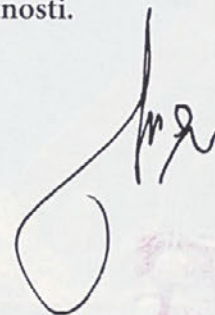

Ob pogledu v novo leto Vam želim zdravja in zadovoljstva, trden in odločen korak, pri vsem pa obilo sreče. Želim tudi blagoslovljene in družinske topline polne božične praznike.

Vsem čestitam tudi ob dnevu samostojnosti in enotnosti.

K čestitki se pridružujejo tudi:

- podžupan prof. Ivo Ban
- svetnica in svetniki občine Podlehnik
- članice nadzornega odbora
- uslužbenci občinske uprave

Poslanski kotichek z Brankom Mariničem

Stanka Letonja

Vnaše domove se je prikradel »veseli december«. Skupaj z otroki, vnuki pričakujemo prihod Sv. Miklavža, Božička in Dedka Mraza, postavljamo božično drevo, kujemo načrte za prihodnost in polni radostnih pričakovanj uživamo v družinski idili. Pa vendar v vseh družinah ni tako in ne živijo vsi otroci srečnega otroštva. Mnogi so žrtve različnih oblik nasilja, veliko otrok je prepuščenih samim sebi, vse več je starejših, ki so zanemarjeni s strani lastnih otrok ali ožjih sorodnikov. Vse večje je ne le nasilje nad otroki, ampak tudi med samimi vrstniki. O nasilju in preprečevanju le-tega sem se pogovarjala s poslancem DZ RS g. Brankom Mariničem.

Kadarkoli prelistamo dnevno časopisje, spremljamo

televizijska poročila, lahko opazimo, da je v naši družbi prisotnega vse več nasilja. Se vam zdi, da je slednjega več zato, ker o njem govorimo, ker ni več tabu tema, ali ga je dejansko iz dneva v dan več?

Poslanec Branko Marinič: »Problematika nasilja v družini izvira iz dejstva, da je nasilje v družini težje prepoznati ter evidentirati, kot pa denimo druge »javne« oblike nasilja. Nasilje se ponavadi dogaja za štirimi stenami in čeprav lahko opazimo vedenjske znake, da je nekdo žrtev nasilja, je prav žrtev tista, ki v večji meri ne želi govoriti o zlorabi ali priznati, kaj se dogaja. Ravno zaradi tega, se strokovne službe s problemi nasilja soočajo šele, ko je nasilje prisotno neko daljše obdobje ali se pokaže celo v usodnih posledicah.«

Kakšna je problematika nasilja v družini v Sloveniji?

Poslanec Branko Marinič: »O obsegu nasilja v družini govorijo predvsem ocene tujih raziskav. Te kažejo, da je vsaka peta ženska s strani svojega partnerja deležna nasilja vsaj enkrat. Raziskave o nasilju staršev nad otroki dajejo podobne ocene. Ovire pri spremljanju te problematike predstavlja veliko število neprijavljenih primerov, na drugi strani pa ravno definiranje tega pojava, saj gre pri nasilju v družini za zasebnost in je s tem težje prepoznavno. V Sloveniji dobivamo podatke o obsegu nasilja iz uradnih statistik (edini organ, ki vodi uradno statistiko, je policija), statistik nevladnih organizacij ter iz raziskav v zvezi s to problematiko, ki pa jih žal ni veliko, oziroma so omejene.«

Kaj bi k temu najinemu pogovoru še dodali?

Poslanec Branko Marinič: »Kot sem že uvodoma dejal,

gre za zakon, ki obravnava zelo perečo tematiko. Pomemben je za žrtve nasilja v družini, kot tudi za vse, ki so temu nasilju pasivno izpostavljeni. Največjo in trajno škodo zagotovo utрпи žrtev, vendar so temu nasilju pogosto izpostavljeni tudi tisti, ki nasilje spremljajo. Problem nasilja je rešljiv le s strokovno pomočjo ne le ene ustanove, temveč koherentnega sodelovanja različnih institucij. Več bomo o nasilju govorili, opozarjali nanj, bolj bo vidno in lažje ga bomo lahko obravnavali ter reševali. Približujejo se prazniki, ko smo skupaj z družino, uživamo skromne, majhne radosti in se veselimo, da smo skupaj. Ni v vsaki družini radostno in veselo, zato opazujemo ljudi okrog sebe, spremljamo znake, ki morda kažejo na nasilje. Morda bomo komu pomagali izstopiti iz štirih sten in ustaviti nasilje...«

Božič

Z. Golub

Božič je sorazmerno mlad praznik, kajti v Betlehemu ga niso obhajali takoj po Jezusovem rojstvu, temveč šele kasneje okrog leta 222.

Skozi stoletja se je praznik razvijal in utrdil kot najbolj priljubljen družinski praznik. Božič ima zelo staro tradicijo in okrog njega so se spletli različni običaji, ki so raznovrstni, pestri, bogati in sovpadajo

jo s pokrajinsko značilnostjo. Nanj se kristjani pripravljamo kar nekaj časa. Priprava je dvojna, daljna in neposredna. Daljna je advent, neposredna pa devetdnevica. To traja štiri adventne nedelje. Štiri nedelje pomenijo štiri obdobja zgodovine stare zaveze. Dan Jezusovega rojstva imenujemo sveti dan. Dan pred njim pa sveti večer, ko se pripravljamo na prihod odrešenika. Takrat postavimo jaslice, božično drevo in se obdarimo z darovi. Takoj, ko se zvečeri pokadimo domove in poškopimo vse prostore z žegnano vodo. V vseh prostorih se prižgejo luči, ki gorijo do polnoči in moli se veseli del rožnega venca. Ob polnoči se odpravimo v cerkev. Božič ima tri maše. Polnoč-

nica ali angelska maša, ko se prebere Evangelij o angel-skem oznanilu. Druga maša je v zgodnjih jutranjih urah in se imenuje zorna ali pastirska maša, ker se bere evangelij o pastirjih, ki so prišli častit Jezusa. Tretja maša je čez dan in se imenuje dnevna ali velika maša, ki naglašá teološko resnico, da je rojen učlovečeni Bog.

Na sam sveti dan - božič se ne obiskujemo, ker je praznik namenjen družini. Obiski so zaželeni šele naslednji dan, ob sv. Štefanu.

Za njim je Šentjanževó, ko v cerkvi blagoslovijo vodo, nato sledi praznik nedolžnih otročičev - tepežni dan. Zadnji dan starega leta je Silvestrovo in že obrnemo list v novem koledarju.

Center za informiranje in poklicno svetovanje (CIPS)

Član programskega sveta CIPS-a iz Občine Podlehnik, podžupan Ivo Ban

V sklopu Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, Nacionalnega Centra za informiranje in poklicno svetovanje, ter Območne službe Ptuj, je že več let uspešno organiziran Center za informiranje in poklicno svetovanje, s kratico CIPS. Člani CIPS-a so predstavniki občin (19 članov) in strokovnega organa-ZRS Bistra Ptuj (1 član), ki skupaj tvorijo t.i. programski svet CIPS-a. V CIPS, s sedežem na Ptuj, so vključene tudi občine z ormoškega območja.

Čeprav CIPS deluje že od leta 2004, je **Občina Podlehnik v partnerstvo stopila šele letos.**

Vsak partner imenuje za obdobje štirih let po enega člana v programski svet CIPS-a. Občina Podlehnik je kot nov partner v letu 2007 za člana programskega sveta CIPS-a, **za obdobje 2008-2011 imenovala podžupana Iva Bana.**

Vsak partner (v našem primeru občina) sklene s CIPS-om Pogodbo o partnerstvu. Naloge Centra so predvsem vsestransko informiranje in poklicno svetovanje vsem

zainteresiranim skupinam občanov (osnovnošolci, srednješolci, študentje, starši, brezposelni, zaposleni v smislu drugačnih možnosti zaposlitve itd.).

Sedež te organizacije je na Ptuj, Krempljeva ulica 2 (Hiša informacij).

Ustrezno izobraženi uslužbenci-svetovalci skrbijo tudi za zbiranje različnih, za delo občinskih uprav in vseh njenih organov, nujno potrebnih informacij (npr. o lokalnih delodajalcih, možnostih zaposlovanja, razpisanih delovnih mestih itd.).

Iz zbranih podatkov tega organa je mogoče razbrati, da je bilo junija 2007 na območju Občine Podlehnik uradno prijavljenih 1948 prebivalcev. Delovno aktivnih (to pomeni dejansko zaposlenih) je bilo **524 ljudi ali le 26,90% vseh prebivalcev občine**, torej manj kot ena tretjina!

Vendar smo po deležu zaposlenih relativno visoko, če si ogledamo naslednji vrstni red. Med občinami, ki so nastale na območju nekdanje občine Ptuj, **smo na odličnem 3. mestu, oziroma na 2. mestu**, če preskočimo podatke za občino Kidričevo, ki ima na področju zaposlovanja številne prednosti, zato

primerjava s takšnim okoljem sploh ni ustrezna.

V oktobru 2007 je bilo z območja naše občine pri Območni službi Ptuj prijavljenih 85 brezposelnih oseb ali 4,36 % vseh prebivalcev. V razmerju do števila delovno aktivnih (uradno zaposlenih) to pomeni ca. 16 % prebivalcev naše občine. Najnižjo stopnjo brezposelnosti izkazujejo podatki za občino Trnovsko vas (2,92%).

V skladu s 4. alinejo 2. odstavka 5. člena Pogodbe o partnerstvu (Obveznosti posameznih partnerjev) je proporcionalni znesek Občine Podlehnik (glede na število prebivalcev) za delovanje CIPS-a za drugo polovico tega leta 241 EUR.

Na zadnji letošnji seji, 29. 11. 2007 smo med drugim lahko izvedeli, da na območju Podravja ostaja mnogo neporabljenih sredstev iz sklada

državne štipendijske sheme. V bodoče namerava ta problem obravnavati in v vodenje prevzeti ZRS Bistra Ptuj. Skupaj z občinami in podjetji bo potrebno storiti več za povečanje porabe razpoložljivih sredstev iz tega sklada, predvsem na področju kadrovskega štipendij.

Zainteresirani občani (starši, dijaki in študentje) naj se glede teh vprašanj napotijo neposredno na naslov CIPS-a.

Na mojo pobudo bodo vse občine kmalu prejele konkretne podatke o številu vseh (javnih) štipendistov z območja posameznih občin. Za šolsko oz. študijsko leto 2007/08 je bilo na območju delovanja CIPS-a podeljenih ca. **3500 štipendij (republiških in Zoisovih)**, kar pomeni, da štipendije prejema v povprečju ca. **40%** vseh dijakov in študentov.

Prikaz delovno aktivnega prebivalstva članic CIPS-a *

Vrstni red	Občina	Delež zaposlenih v %
1.	Kidričevo	61
2.	Ptuj	53,03
3.	Ormož	36,03
4.	Dornava	31,28
5.	Podlehnik	26,90
...19.	Videm	10,90
	<i>Povprečje za vseh 19 občin</i>	<i>33,09</i>

* Podatke in preračune je pripravil avtor prispevka.

Ob 17. obletnici Dneva samostojnosti in enotnosti Republike Slovenije

Podžupan Občine Podlehnik, Ivo BAN, prof.

26. december ali Štefanovo je naš veliki dan. Leta 1990 smo na plebiscitu pokazali trmasto in hkrati pogumno odločnost, da postavimo stvari na svoje mesto. In to nam je uspelo. Toda vsaka nova odločitev pomeni tudi številne nove odgovorno-

sti in izzive. Vsega tega se v času evforičnega vzdušja ne da niti zamisliti, kaj šele konkretno predvideti. Država in njeno vsakdanje življenje je živo tkivo, ki z vsakim novim dnevom prinese mnogo novosti. V vseh teh 17 letih nam tega nikakor ni manjkalo. **Vsi si želimo, in sanjamo o idealni državi, najboljših občinah, najbolj brezskrbnem življenju, čeprav nihče med nami**

ne ve, kaj to sploh ideal je. In prav v tem je čar celotne zgodbe. Vsa dejanja, hotenja in prizadevanja vsakega izmed nas postajajo prav skozi takšno prizmo razmišljanja, tista vrednota, ki hrepeni po idealu. In večno iskanje boljšega, in po naših predstavah 'idealnega' je temeljno gonilo našega jutrišnjega dne.

Zato vam, drage občanke in spoštovani občani Obči-

ne Podlehnik, župan, člani občinskega sveta in vseh odborov in komisij ter člani občinske uprave izrekamo najtoplejše čestitke ob 17. obletnici Dneva samostojnosti in enotnosti Republike Slovenije, z željo, da se zavedamo naslednjega: **'Država je vsak izmed nas – vsak nosi na prsni njen ponos, a tudi odgovornost zanjo!'**

Komisija za gospodarstvo, varstvo okolja in gospodarske javne službe

Predsednik komisije za gospodarstvo, varstvo okolja in gospodarske javne službe: svetnik Alojz Grabovec

Člani komisije v sestavi:

Alojz Grabovec,
Milan Vidovič,
mag. Sebastian Toplak.

Vsa leta, od ustanovitve Občine Podlehnik, je omenjena komisija delala predvsem na pospeševanju razvoja kmetijskega gospodarstva, obrtništva in podjetništva. Skromna sredstva, ki jih lahko naša občina nameni, zraven vseh potreb, tudi za to, so se za kmetijstvo povečini porabila, za drobno gospodarstvo pa tudi ne. V proračunu za leto 2007 ni bilo dovolj sredstev za objavo javnega razpisa. S sredstvi, ki so bila v proračunu za subvencije v kmetijstvu, smo pokrili neplačane obveznosti iz leta 2006. Sredstva iz razpisa za leto 2006, za drobno gospodarstvo pa niso bila porabljena.

Gospodarska komisija je imela v letu 2007 dve seji. Na prvi smo razpravljali o plačilu

omenjenih dolgov iz leta 2006 in o viziji razvoja kmetijstva, dodatnih dejavnosti na kmetijah, ter drobnega gospodarstva. Na drugi seji so bile točke dnevnega reda v zvezi s problematiko koriščenja sredstev iz razpisa Ministrstva za kmetijstvo, namenjena za razvoj podeželja. **Govorili smo tudi o problematiki okrog zaraščanja kmetijskih površin in glede obnove vinogradov na našem območju. Hitro smo prišli do ugotovitve, da je pri nas le malo kmetij, ki bi imele dovolj obsežno proizvodnjo in s tem dovolj lastnih sredstev za prijavo na razpise evropskih skladov.** Ti razpisi so pravzaprav za velika kmetijska gospodarstva. Za te pa na razdrobljenih hribovskih kmetijah haloškega območja skorajda ni pogojev. Dodatne dejavnosti na kmetijah so bliže našemu človeku, žal pa na tem področju že primanjkuje mladih, ki bi imeli dovolj poguma, se izobraževati v tej smeri, in si s tem ustvarjati pogoje za delo in poslovanje v domačem kraju. Mladi še vedno odhajajo in si drugje, kjer so trenutno prijaznejša okolja in boljši dohodki, poi-

ščejo delo. Naši hribi pa zaraščajo in življenje na njih ugaša. **Vedno znova se mi sama po sebi postavlja vprašanja, kaj lahko storijo tisti, ki še vztrajajo?** Obdelovalne površine so težke, mlade delovne sile je vse manj, specialna kmetijska mehanizacija za takšna področja pa zelo draga. Kaj lahko pri tem stori občina?!

Pri drobnem gospodarstvu, ki se razvija v ravninskem delu občine, smo lahko delno zadovoljni. Ugotavljamo, da se kar nekaj podjetnikov uspešno razvija in s tem zagotavlja nova delovna mesta. So pa tudi takšni, ki se za razvoj, za posodabljanje tehnologije in s tem širjenje, ne odločajo. Turistična ponudba, ki je bila v preteklosti glavna gospodarska panoga v kraju, je danes ni več, poslopja pa prazna in samevajo. Upam, da tako ne bo več dolgo in da bo Podlehnik zaživel v turistično gostinski ponudbi, in postal (vsaj tak) kot je bil nekoč, da bo zaživela kakšna turistična kmetija in še kakšen vinotoč. **Vse zainteresirane za razpise iz evropskih skladov pozivam, da si pogledate na spletnih straneh pogoje za pri-**

dobitev sredstev. Nasvete lahko dobite tudi pri kmetijsko pospeševalni službi, pri agenciji Halo, občinski upravi ali gospodarski komisiji Občine Podlehnik.

Vodstvo občine, z županom na čelu, si med drugim tudi intenzivno prizadeva uvrstiti v prostorsko urbanistične plane prostor za obrtno podjetniško cono, kjer bi investitorji imeli možnost zgraditi proizvodna, skladiščna ali trgovska poslopja za opravljanje svoje dejavnosti. S tem bi v občini zagotovili nekaj delovnih mest in povečali ponudbo storitev in blaga za naše potrebe, kakor tudi za potrebe državljanov, ki živijo na območjih južno od šengenske meje.

Moje kratko poročilo o delu komisije je morda preveč črnogledo. V celoti pa ni tako, saj je tudi veliko stvari, ki gredo v ustrezno smer in so lahko v ponos slehernemu od nas, ki radi tu živimo in ustvarjamo - za boljši jutri nas in naših znanec.

Vsem želim veliko veselja v času Božičnih praznikov.

Leto 2008 pa vam naj nakloni veliko srečnih dni.

Dimnikarska služba na območju občine Podlehnik

Boris Konjiček

Dimnikarska služba spada med obvezne gospodarske javne službe, ki jih določa zakon o varstvu okolja (Ur. L. RS 41/04). Ta med drugim pojasnjuje, da našo službo organizira in nadzira država na državnem nivoju in sicer preko Ministrstva za okolje in prostor. Z javnim razpisom, ki ga je Ministrstvo za okolje in prostor objavilo septembra lani, je bilo na podlagi podrobnih meril kot najboljši ponudnik izbrano naše podjetje Kaminiko Konjiček-Pušnik d.n.o., s sedežem na Ptuj, Ormoška cesta 1.

Vlada je izbranemu dimnikarskemu podjetju, za izvajanje dimnikarske službe na območju občin Podlehnik in Hajdina, z odločbo podelila koncesijo za osem let. Izvajanje dimnikarskih storitev v občini Podlehnik smo pričeli s 01. 10. 2007.

Čiščenje naprav se v gospodinjstvih opravlja glede na vrsto goriva takole:

- na napravah na trdo gorivo se opravi čiščenje štirikrat letno,
- na napravah na tekoče gorivo se opravi čiščenje enkrat letno,
- na napravah na plinasto gorivo se opravi čiščenje enkrat letno.

Letni strokovni pregled je namenjen požarni varnosti in se opravlja na vseh napravah enkrat letno, ne glede na vrsto goriva, ki se uporablja. Pregled pa se opravlja tudi na rezervnih dimnikih, zračnikih in pečeh, ki niso v redni uporabi in služijo za rezervni vir ogrevanja. Meritve emisije dimnih plinov se zaradi varstva zraka opravljajo na vseh napravah na tekoče in plinasto gorivo enkrat letno. Dimnikarji so dolžni opravljati še ostale obvezne dimnikarske storitve na kurilnih napravah, kot so prvi pregled pred vpisom kurilne naprave v evidenco - kataster, kontrolne preglede, izredne preglede po naročilu inšpektorja ali na zahtevo uporabnika, izžiganje katranskih oblog,

generalna čiščenja kurilnih naprav večjih toplotnih moči, opozarjati uporabnike o ugotovljenih pomanjkljivostih, voditi kataster storitev...

Vse storitve, ki jih opravljajo dimnikarji pri uporabniku, so obračunane po veljavnih cenah, ki jih potrjuje in nadzira vlada RS.

Za konec bi radi obvestili vse naše uporabnike, da smo s 01. 12. 2007 spremenili sedež podjetja. Novi sedež podjetja je tako v poslovno stanovanjskem objektu Občine Hajdina, na naslovu: Zgornja Hajdina 44a, 2288 Hajdina.

En lep dimnikarski pozdrav.

Izvoljeni novi člani Območne izpostave javnega sklada za kulturne dejavnosti.

Član Sveta OI JSKD iz Občine Podlehnik, podžupan Ivo Ban

Vsa področja kulturnega ustvarjanja so v naši državi povezana v Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, katerega kratica je JSKD. Direktor Sklada je Igor Teršar. Ustanovljen je bil leta 1996 in predstavlja pomembno kulturno mrežo v Sloveniji in v zamejstvu, kjer živijo Slovenci.

Osnovno poslanstvo Sklada je povečati dostopnost kulturnih dobrin in skrbeti za kakovost kulturnega dogajanja v slovenskem kulturnem prostoru.

Sklad Republike Slovenije ima 59 območnih izpostav, kar omogoča delovanje kulturnih ustvarjalcev tudi izven večjih mestnih središč. Programska shema ponuja možnost in podporo glasbenemu, gledališkemu, lutkarskemu, kiparskemu, slikarskemu, keramičarskemu, folklornemu in filmskemu ustvarjanju;

razen tega pa še plesu, literaturi, založništvu, izdaji priznanj, javnim priznanjem, javnim razpisom za kulturne projekte, manjše investicije in opremo.

V Območno izpostavo JS, s sedežem na Ptuj, Jadranska 13 (Narodni dom), je vključenih 16 občin, med katere spada tudi Občina Podlehnik. Vsaka OI JSKD je organizirana tako, da ima Svet območne izpostave in vodjo, ki je plačani uslužbenec Sklada. OI na Ptuj ima 22 članov. Vsaka občina-članica imenuje enega člana, po dva člana sta iz Občine Kidričevo in Markovci, pet pa iz Mestne občine Ptuj.

Člane Sveta območnih izpostav se imenuje za 4 leta. Poziv za imenovanje člana se pošlje občinskim upravam oziroma pristojnemu organu, če ta v občini obstaja. Letos jeseni se je končalo 3. mandatno obdobje članov Sveta. V skladu s pozivom je bil za člana Sveta OI JSKD za 4. mandatno obdobje (2007-2010) iz Občine Podlehnik imenovan podžupan Ivo Ban.

Ustanovitvena seja Sveta je bila sklicana 8. 10. 2007. Sklicateljica seje je bila vodja OI JSKD, Nataša Petrovič. Eden od namenov seje je bil izvoliti predsednika in namestnika predsednika Sveta. Člani na novo ustanovljenega sveta do začetka seje nismo bili obveščeni o edini kandidaturi za predsednika oziroma podpredsednika. Kot član Sveta iz Občine Podlehnik sem zahteval umik točke izvolitve predsednice z dnevnega reda, ker se na seji ponujena kandidatka, niti ni udeležila seje, kjer bi se nam naj prvič predstavila, tako osebno kot tudi programsko. Tako je bil na tej seji izvoljen samo namestnik predsednika, to je Marko Pukšič, član Sveta Občine Destrnik.

19. 11. 2007 je potekala 2. redna seja Sveta, kjer so bili civilizacijskim in demokratičnim načelom ustrezno, predstavljeni trije kandidati za predsednika Sveta, med

katerimi sem bil tudi jaz, član Sveta iz Občine Podlehnik. Ponujeno kandidaturo, ki je glede na razpravo kazala na absolutno možnost izvolitve, sem iz objektivnih razlogov moral odkloniti. Obseg nalog, zadolžitev in pooblastil predsednika OI JSKD je že sam po sebi tako obsežen, da zahteva z vidika uspešnega delovanja Sklada, skorajda celodnevno angažiranje samo v ta namen.

S potrebno večino glasov je bila za predsednico OI JSKD izvoljena članica MO Ptuj, Silva Fartek, upokojena učiteljica športne vzgoje.

Sladke šolske skrivnosti

Po naši šoli je mamljivo dišalo

Učenci 1. razreda z razredničarko Romano

Učenci 1. razreda smo v ponedeljek, 3. 12. 2007, izvedli drugi naravoslovni dan. Odločili smo se, da se bomo preizkusili v peki peciva.

V goste smo povabili gospo Ireno Robinščak iz slaščičarne Marcipan slaščice, ki se je z veseljem odzvala našemu vabilu. S seboj je prinesla ves material za peko in naša učilnica se je hitro spremenila v malo slaščičarno.

Z velikim navdušenjem smo oblikovali rogljičke, katere smo polagali v pekač in nato spekli v šolski kuhinji. Kmalu je za dišalo po vsej šoli in takrat je bilo veselje popolno. Po peki rogljičkov smo se preizkusili še v oblikovanju čokoladnih kroglic, ki smo jih povaljali v kokosovi moki. Kako so bile dobre!

Z našimi dobrotami smo postregli vsem, ki jih je čudoviti vonj privabil v našo učilnico. Nekaj dobrot pa smo prihranili še za starše, ki so se popoldan udeležili govorilne ure.

Gospa Irena nas je na koncu razveselila z darili. Vsakemu je prinesla velikega čokoladnega ježka, katere pripravijo v njihovi slaščičarni.

Za ves podarjeni material in darila se ji iskreno zahvaljujemo.

Poklici in šole se predstavijo

Anita Malovič,
univ. dipl. ped. in soc.

Ker je poklicna odločitev ena najtežjih odločitev, pred katero je postavljen devetošolec, smo na OŠ Martin Kores Podlehnik v okviru poklicne orientacije že drugo leto zapored organizirali

3. razreda so pekli slastne jedi iz testa s pomočjo zunanega sodelavca Francija Brande iz pekarnice Ajdaren, 4. razred je spoznal staro slovensko obrt pletarstvo in skupaj z g. Francem Erlačem pletel košare, 5. razred pa je pod vodstvom ga. Jerice Korpar iz Srednje kmetijske šole Ptuj aranžiral in zavijal darila.

o možnostih za izobraževanje in usposabljanje, o trgu dela in možnostih zaposlovanja v poklicu, o tem, kakšne sposobnosti in lastnosti zahteva določen poklic, katere so dobre in katere slabe strani poklica itd.

Tako so učenci 5. razreda osemletke poslušali predstavitev poklicev inženir agronomije, ki ga je predstavila ga. Simona Horvat, predstavitev poklica policist, ki so ga predstavili predstavniki Policijske postaje Podlehnik, predstavniki vojske pa so predstavili poklic vojak.

Učenci 7., 8. in 9. razreda pa so bili razdeljeni v dve skupini, ki smo ju sestavili glede na interes in zanimanje za določen poklic. V prvi skupini so bili predstavljeni poklici: kontrolor letenja, ki ga je predstavil g. Zoran Malovič iz Kontrole zračnega prometa Slovenije, veterinar, ki ga je predstavila ga. Rahela Juršič Cizerl iz Veterinarske ambulante Perutnine Ptuj, poklic geodet, ki ga je predstavil g. Boris Premzl iz Geodetske uprave Ptuj in poklic farmacevt, ki ga je predstavila sodelavka iz lekarne Top-Lek.

Druga skupina pa je imela predstavitev poklicev: arheolog, ki ga je predstavil g. Ivan Žižek iz Pokrajinskega muzeja Ptuj, poklic gradbenik, ki ga je predstavil g. Stanko Tement iz Tmd-Invest Ptuj, poklici v živilstvu, ki sta jih predstavila Jana in Marko Žerak iz Meso izdelkov Žerak in poklic inženir računalništva in razvojni inženir, ki ga je predstavil g. Tomi Gorišek iz TBP – Tovarna bovdenov in plastike Lenart.

Tehnični dan smo nadaljevali in zaključili s tržnico po-

klicev, na katerih so lahko učenci skupaj s svojimi starši pridobili veliko informacij o programih in poklicih, ki jih zanimajo. S tem poskušamo učencem vsaj malo olajšati njihovo odločitev o tem, kam po končani osnovni ali srednji šoli.

Tako so učenci za zastavljanje vprašanj imeli na razpolago veliko šol in zavodov. Predstavili so se: Šolski center Rogaška Slatina, Srednja živilska šola Maribor, Srednja elektro-računalniška šola Maribor, Srednja šola za gostinstvo in turizem Maribor, Gimnazija in srednja kemijska šola Ruše, Srednja prometna šola Maribor, Srednja ekonomska šola Maribor, Biotehnična šola Maribor, Lesarska šola Maribor, Srednja gradbena šola Maribor, Srednja šola za oblikovanje Maribor, Škofijska gimnazija Maribor, Srednja ekonomska šola Ptuj, predstavniki slovenske vojske, predstavniki Policijske postaje Podlehnik, Poklicna in tehniška strojna šola Ptuj, Poklicna in tehniška elektro šola Ptuj, Poklicna in tehniška kmetijska šola Ptuj, Gimnazija Ptuj, CIPS – Center za informiranje in poklicno svetovanje, predstavniki Meso izdelkov Žerak, Dijaški dom Drava in Dijaški dom Lizike Jančar.

Z izvedbo smo bili zelo zadovoljni, saj je tržnico obiskalo veliko učencev in njihovih staršev, tržnice pa so se v lepem številu udeležili tudi učenci in starši zaključnih razredov iz OŠ Videm pri Ptuj.

Vsem se za obisk najlepše zahvaljujemo, hkrati pa upamo, da smo našim učencem in vašim šolarjem omogočili čim lažje odločanje o nadaljnjem šolanju in izbiri poklica.

tehnični dan, na katerem so se predstavili predstavniki iz različnih poklicnih področij.

Tako so učenci 1. razreda pekli pecivo pod vodstvom zunanje sodelavke iz slaščičarne Marcipan ga. Irene Robinščak, učenci 2. razreda so pod vodstvom ga. Rozalije Vrhovšek pletli adventne venčke, učenci

Vse izdelke, ki so nastali v okviru tehničnega dne, smo razstavili v avli šole.

Učenci višjih razredov pa so imeli predstavitev najrazličnejših poklicev, na katerih so zunanji predstavniki poklicnih področij podali nekaj informacij o značilnostih in nalogah v različnih poklicih,

Naj sije sonce za vse ljudi

Za KORK Podlehnik: Danica Kurež.

Pred nami so praznični dnevi, polni pričakovanj in blišča. To je pa tudi čas, ko se ozremo nazaj in delamo obračun. Kaj smo med letom delali dobro, kaj bi pa lahko bilo še boljše?

Če v naši Krajevni organizaciji RK pogledamo nazaj, ugotovimo, da smo postorili kar veliko. Seveda pa ni moč trditi, da ne bi morda mogli narediti še več, pa tudi bolje.

Ni naša navada, da bi se hvalili, vseeno pa moramo reči, da smo lahko ponosni na naše člane-krvodajalce, ki nesebično darujejo svojo kri in tako pomagajo soljudem.

V juniju smo v sodelovanju z Občino Podlehnik organizirali dobrodelni koncert, kjer smo zbirali sredstva za otroke iz socialno ogroženih družin na našem področju. Vložena je bilo veliko truda, akcija je bila uspešno izpeljana. Iz zbranih sredstev smo plačali letovanje otrokom na morju, sofinancirali smo šolo v naravi – tabor, pokrili stroške zimске šole v naravi za učenko, plačujemo pa tudi enolončni-

co za učenca. Učenci, ki jim je bilo omogočeno letovanje na morju, so bili ob vrnitvi navdušeni, zato upamo, da nam bo ostalo nekaj sredstev še za letovanje v naslednjem letu.

V tem prednovoletnem času pa nam misli mnogokrat zbežijo tudi k ljudem, ki živijo na robu socialne stiske. **Ti ljudje so del naše realnosti**, so tu med nami, naši. Niso v stiski po lastni krivdi. Njihovo pomanjkanje se mora dotakniti nas vseh, ne le članov RK.

V tem letu smo v naši organizaciji RK veliko pomagali ljudem v stiski. **Večkrat smo delili pakete s prehrabnimi izdelki. Zanimanje zanje je bilo res veliko, kar kaže, da ljudje potrebujejo pomoč. Pred tem dejstvom si ne moremo in ne smemo zatiskati oči. In kdo je upravičen do pomoči? Težko je izdelati povsem pravična merila, čeprav se posvetujemo z različnimi institucijami in uskladimo mnenja. Upravičencev je veliko, mnogokrat več, kot imamo na razpolago paketov. Poraja se tudi vprašanje, ali pride pomoč vedno v prave roke?** Trudimo se po svojih najboljših močeh, pomagati smo pripravljeni slehernemu,

ki pomoč potrebuje. Zgodi se pa tudi, da za koga, ki je v stiski, sploh ne vemo. Ljudje smo pač taki, da o svojih tegobah neradi govorimo in jih obešamo na veliki zvon. **In tako ostane človek v stiski neopazen. Opažamo pa tudi, da se med ljudmi celo pojavlja zavist.** Zakaj je dobil paket ta, jaz pa ne (pa čeprav ga ne potrebujem)? Kam nas tako mišljenje lahko pripelje? Lahko se celo zgodi, da bodo še tisti redki posamezniki, ki so še pripravljene prostovoljno delati in žrtvovati svoj prosti čas, nekega dne obupali.

Sicer je pa lep občutek, da si lahko komu pomagali in mu olajšali stisko. To ti daje energijo in te notranje bogati.

In še to: Škoda, da vsi, ki se

ukvarjamo s humanitarnim delom v naši občini, **bolj ne sodelujemo.** Ali gre morda za tekmovalnost? **V naših vrstah ni prostora za kakršnokoli tekmovalnost**, saj se moramo zavedati, kaj je naše poslanstvo. **Stopimo skupaj, skupaj bomo zmogli postoriti več in boljše!**

Pred novim letom pa želimo še obiskati starostnike nad 80 let, invalide ter oskrbovance v domovih upokojencev ter z njimi poklepetati.

Svet bi bil zares lep, če bi si ljudje med seboj pomagali, se spoštovali in imeli radi.

Naj nas ta misel pelje v prihajajoče leto.

Pa naj bo srečno!

Območno srečanje literatov

Ivo Ban

Območna izpostava JSKD je v sodelovanju z Zvezo kulturnih društev Ptuj 20. 11. 2007, v Narodnem domu Ptuj, pripravila območno srečanje literatov. Srečanje je potekalo v stilu literarnega večera, pospremljeno s plesnimi vložki. **Rdeča nit večera je bila predstavitev**

prvega zbornika literarnih del, z naslovom 'Zlivanka', katerega urednik je literat mlajše generacije, David Bedrač. V zborniku se je predstavilo devet ustvarjalcev besedne umetnosti, ki že nekaj let delujejo pod okriljem Literarnega kluba Ptuj, prihajajo pa iz več občin. Po besedah povezovalke kulturnega dogodka, v zadnjih 150 letih na območju,

kjer danes deluje Območna izpostava javnega sklada Ptuj, ni bilo zaslediti nobene, temu podobne izdaje literarnega dela. V zadnjih desetletjih smo bili priča le nekaterim posameznim izdajam različne besedne umetnosti, večinoma v samozaložništvu in v manjših nakladah.

To po eni strani kaže na nerazumljivo **dolgi literarno-**

ustvarjalni molk naših krajev (vključno z okrajnim mestom), po drugi strani pa pomeni nov izziv vsem tistim, ki se, iz kakršnihkoli razlogov morda bojijo obelodaniti svoje skrite, a za **obogatitev naše pristne kulturne ponudbe**, tako izredno pomembne in potrebne talente.

Državno srečanje ljudskih pevcev in godcev v Tolminu

Godci nam godejo, pevci nam pojejo

Vodja pevk Trstenke: Lojzka Merc.

V soboto, v ranem novembrskem jutru, smo se podale pevke ljudskih pesmi Trstenke na dolgo pot do Tolmina.

Ob 9. uri smo prispele v Tolmin in se napotile v osnovno šolo, kjer je potekal seminar. V prvem delu predavanja smo poslušale o oblačenju pevcev ljudskih pesmi na nastopih in o oblačenju v folklori. Opozorili so nas na napake, ki jih delamo pevci in plesalci pri oblačenju in nam povedali, kako je prav. V drugem delu smo poslušali o ljudski pesmi, ki naj bo izvirna, saj ljudska pesem ne pozna ne pesnika ne skladatelja.

V popoldanskem času smo bile pevke Trstenke demonstracijska skupina. V naši skupini smo naučile pevce iz drugih krajev tri ljudske pesmi. Učile smo vsak glas posebej. Veliko pozornost in občudovanje je vzbudil tretji glas, ki zna basirati na izvorni način, to je iz starih časov, in je značilen tudi za Haloze. V učilnico so prihajali vsi, ki so bili odgovorni za seminar. Bili so zelo zadovoljni, lahko bi rekla srečni, saj so videli in slišali, da se slovenska ljudska pesem še poje s ponosom in z vsem spoštovanjem.

Zvečer je bil nastop dvanajstih skupin pevcev in godcev iz cele Slovenije, ki so bili izbrani na medobmočnih revijah. Pevke Trstenke smo lepo in doživeto izpe-

ljale svoj program.

Ob razmišljanju, kako mlada generacija ne pozna slovenske ljudske pesmi, je ne poje, ne poslušša..., se sprašujemo, zakaj? Danes vsi hitimo, se pehamo, poslušamo hrupno in ritmično glasbo; nimamo časa, da bi opazili cvetoč sadovnjak, da bi občudovali cvetoč travnik, ne slišimo ptičjega petja, ki nam ga podarjajo ptice. Mar ni isto s slovensko ljudsko pesmijo, ki je tudi umetnina, če ji le znamo prisluhniti in v njej najti vsaj malo lepote, zaslutiti v njej ljubezen, srečo in trpljenje slovenskega človeka. Začudila pa sem se, ko sem v Tolminu v prepolni dvorani videla veliko mladih.

Domov smo se pripeljale naslednje jutro ob pol dveh.

Potem so nekatere pevke morale še na dolgo pot do doma.

Pesem združuje ljudi. Pevke Trstenke pozdravljamo vse pevce v naši občini, ki načrtno ohranjajo slovensko ljudsko pesem, jo pojejo in poslušajo.

Naj sklenem z besedami. Po urah je bila ta sobota dolg dan, a za nas, pevke Trstenke, je čas izzvenel kot ena dolga, lepa, vsebinsko bogata slovenska ljudska pesem.

Ustavite se tam, kjer pojo.

Vsem občankam in občanom srečno novo leto 2008, ki čaka pred vrati, da vstopi v naše življenje.

Obdaritev starejših

Predsednica DU Podlehnik: Mimica PERNEK

Smo skupina starejših občanov, združenih v Društvo upokojencev Podlehnik. Povezuje nas dobra volja, zato med letom organiziramo izlete po naši lepi domovini in krajše pohode po bližnji okolici, da si vsaj malo popestrimo življenje, kolikor ga je še pred nami, da za nekaj časa pozabimo na skrbi in težave, ki nas pestijo. Čeprav večkrat slišimo, kako smo neaktivni in neproduktivni, sodelujemo

v vseh družabnih in rekreacijskih akcijah, ki jih organizira Turistično društvo.

Imamo kar lepo število članov, ki so stari nad 80 let, to so: Butolen Lizika, Cafuta Cecilija, Cafuta Marija, Cafuta Jera, Ciglar Nežka, Drevenšek Jožef, Drevenšek Nežka, Ferčec Elizabeta, Gabrovec Franjo, Herga Lizika, Horvat Rudolf, Jelen Štefka, Kozel Marija, Merc Katarina, Pernek Rozika, Perš Alojz, Potočnik Veronika, Satler Justina, Vidovič Katarina, Vidovič Marjeta, Sakelšek Roza, Koren Franc in Podgoršek Janez.

Tudi letos jih bomo v mesecu decembru obiskali in jih obdarili s priložnostnimi darili. Topel stisk roke naj

jim pove, da niso povsem pozabljeni in da smo v mislih večkrat z njimi.

Kulturni večer pod naslovom: 'Vino in pesem'

Za KD Podlehnik: Danica Kurež

Stara modrost pravi, da je vino dobro že samo po sebi, a da vleče nase še druge dobre stvari: družbo, prijatelje, ples, glasbo, pesem in veselje...

Vino in umetnost sta neločljiva sopotnika. Zato je dramska sekcija KD Podlehnik v petek, 07. 12. 2007, ob 19. uri, pripravila v krajevni dvorani kulturni večer, posvečen vinu in pesmi.

Na prireditvi so se predstavili:

- člani dramske sekcije KD Podlehnik z recitacijami in reki;
- člani pevskega seksteta KD Podlehnik so zapeli nekaj napitnic;
- citrarka Petra Grabovec je s svojim nastopom navdušila prisotne;
- gostja Nežka Vaupotič, ki je obudila spomine na trgateg nekoch.

Prireditev je bila dobro obiskana, kar je dokaz, da v Občini Podlehnik veliko ljudi ceni umetnost. Udeležila sta se je tudi župan Občine Podlehnik, Marko Mučič z družino in podžupan, Ivo Ban s soprogo. Prireditelji so se potrudili, da je večer potekal v prijetnem vzdušju, v lepo pripravljene in okrašeni dvorani. In zakaj smo se lotili prav te tematike?

Naše področje je vinorodno, naši vinogradi so naš ponos, naše bogastvo in naša lepota. Radi imamo našo deželo, njene vinograde, zato pa tudi cenimo vino. Človek ob vinu in z vinom vidi globlje, ob vinu se razveže jezik, sprosti in razkrije se pa tudi duša.

Ob vinu se je rodilo in se še rojeva veliko zgodb. Ljubezenskih, veselih, pa tudi žalostnih. Žalostne se rodijo tedaj, ko ljudje svojega užitka ob vinu ne

znajo nadzorovati.

Vino je življenje, vino je simbol življenjske radosti, daje navdih umetnikom. Druženje z vinom je druženje z zlahnostjo. Vse to je bil naš motiv pri izbiri vsebine kulturnega večera.

In še to: Podlehničanom oziroma vsem prebivalcem naših krajev in ljubiteljem kulture,

smo želeli pripraviti lep, prazničen večer. Mislimo, da nam je to uspelo.

Potem smo se družili še dolgo v noč, ob pesmi, vinu in prijetnem klepetu in kramljanju.

V novem letu želimo vsem veliko sreče, prešernosti in kulturnih užitkov.

Med našimi podjetniki

Trgalnik listov vinske trte – defuljator je iz Radgonskega sejma prinesel zlato

Jožica Svenšek

KMG Podlehnik – Kmetijska mehanizacija, Alojz Grabovec s.p. je družinsko podjetje, ki je bilo ustanovljeno leta 1991. Proizvaja kmetijske stroje – predvsem vinogradniške in sadjarske priključke, nakladalce, pluge za sneg ter ostalo kovinsko galanterijo. Na začetku je zaposlovalo tri delavce. Danes ima osem zaposlenih in se ponaša s širokim in z zanimivim proizvodnim programom. Sodeluje tudi s Šolskim centrom Ptuj, Poklicno in tehnično strojno šolo in je že več mladim omogočilo obvezno prakso. Podjetje je dalo na trg številne in zanimive izdelke predvsem kmetijske stroje, kot so: **plužne deske, priključki**

za postavljanje in puljenje vinogradniških, sadjarskih in drugih stebrov, traktorski viličarji, rotacijski mulčerji, vršičkarji in pletveniki.

Družinsko podjetje KMG Podlehnik je poleg ugodnega odziva trga vzbudilo tudi pozornost strokovnjakov. Za vse svoje izdelke je osvojilo certifikat slovenske kakovosti. Tako je na mednarodnih kmetijsko živilskih sejmih v Gornji Radgoni od leta 1996 prejelo **kar pet medalj za kakovost svojih izdelkov, od tega dve srebrni in tri zlate.** V letošnjem letu je na **45. mednarodnem kmetijsko živilskem sejmu svojo zbirko ozaljšalo še z eno radgonsko zlato medaljo, ki jo je prejelo za trgalnik listov vinske trte-defuljator.** Alojz je kot poznavalec dela v vinogradih

ter v sodelovanju z večjimi vinogradniki hotel obdelovalcem vinske trte delo čim bolj poenostaviti oz. ročno delo odvzeti. To je s trgalnikom listov tudi dosegel. Trgalnik listov se nameni na sprednji del traktorja. Za hidravlično krmiljenje se uporablja kar ogrodje vršičkarja, kar precej zniža tudi ceno. Kakovosti primerna je tudi prodaja kmetijskih strojev oz. priključkov podjetja, ki poteka po vsej Sloveniji – od Goriškega do Goriških Brd. 30% proizvodnje izvozi KMG tudi v tujino – na Hrvaško, Madžarsko, v Avstrijo in v Švico. KMG Podlehnik sedaj razvija nov

kmetijski priključek za rez vinske trte nad žico in med zgornjimi žicami. S tem priključkom želi vinogradnikom poenostaviti rez trte, ki predstavlja eno izmed najbolj zamudnih in dolgotrajnih opravil v vinogradu. Cilj podjetja je doseči še večjo kakovost izdelkov, povečati izvoz na trge bivše Jugoslavije in Vzhodne Evrope.

Turistično društvo Podlehnik – jesenske prireditve

Zdenka Golub

Narava ostaja zvesta svojemu teku. Jesen v naših krajih je bila in je čas, ko se počasi zaključuje letoletni krog, od pomladanskega brstenja preko poletne rasti k jesenski dozorevanju, do zimskega počitka. Mnoga jesenska kmečka opravila so pravi prazniki: trgatve, kožuhanje, trebljenje buč... Sodelovati, biti zraven pri teh opravilih, je bilo človeku od nekdaj v veselje. S spoštovanjem in hvaležnostjo pobirati letino - mar ni to zadosten razlog za veselje!

Prva jesenska prireditev je bila v petek, 12. oktobra, ko so izvedli 1. pušlank pri družini Štefana Perneka v Ložini. Za goste so pripravili večerjo, sledila je degustacija vin v kleti, nato pa so se zbrani zavrteli ob prijetnih zvokih Gorana in Dejana.

Nekoč ni bilo gostiln in barov kot danes, zato so se zbirali pri pridelovalcih vina, ki so imeli v

svojih kletah dobro kapljico.

Prav tako pa ni bilo denarja, s katerim bi plačali zapitek, zato so največkrat opravljali različna dela za vinogradnika. Ob večerih so pripravljali vezivo za trto, lupili vrbo in jo vezali v pušle ter shranili na preši. Ob delu in dobri kapljici je bilo veselo, možje so prepevali in modrovali ter si pripovedovali zgodbe. Zbirali so se predvsem možje, žene pa so ostajale doma, saj so imele veliko dela.

Naslednja prireditev: 3. tradicionalno kožuhanje je bilo v soboto, 13. 10. pri družini Jus. Letos so se odločili, da koruzo potrgajo na njivi, od tam pa so jo s koši znosili v kolarnico, kjer so pričeli s kožuhanjem.

Bilo je veselo in zabavno, saj so se šalili, obujali stare navade in prepevali. Žal ni nihče našel rdečega klasa, saj bi po stari navadi lahko prenehal z delom.

Ko so zaključili z delom, jih je čakala dobra večerja, ki so jo

pripravili člani TD in domači.

Zigrala so mladi glasbeniki. Zvečer so se pogreli okrog ognja, kjer so pekli kostanje. Na letošnjem kožuhanju je bilo še bolj veselo, saj so pri Jusovih dobili novega člana družine, sina Luka. Vsi mu želimo zdravja in lepega otroštva.

Nato so sodelovali tudi izven meja države, na jesenski povorki v Avstriji, kjer se je zbralo več tisoč ljudi, na prireditvi 'Pozdrav jeseni'. Predstavili so se s prikazom trgatve nekoč v naših krajih.

Na zahvalno nedeljo, 04. 11. so pri Novi cerkvi izvedli že 6. tradicionalni blagoslov mošta. Mašo je daroval p. Janko Gašparič, nato je sledil blagoslov. Letošnji vinogradnik leta je postal Štefan Fošnarič. Zapele so ljudske pevke TD, nato pa se je nadaljevala zunanja slovesnost. Bogato zakusko je pripravila družina novo izbranega vinogradnika, v sodelovanju s sorodniki, prijatelji in s TD Podlehnik. Vsi navzoči so nazdravili z vinom novega vinogradnika. Nalili so si vina, ki je plemeniti božji dar za zmerne človeka. Je pijača, ki se želi odkriti in biti odkrita. Je kot živo bitje, bitje podobno majhnemu otroku, ki ga je potrebno skrbno negovati in varovati. Za zabavni del so poskrbeli harmonikarji turističnega podmladka OŠ Podlehnik in ansambel Ideja. Nato so člani pripravili martinovanje v Qlandiji v Mariboru in prikazali krst mošta ter za obiskovalce pripravili bogato zakusko in

dobro domačo kapljico.

Prav tako so sodelovali na ptujskem tradicionalnem martinovanju s kulturnim programom in z bogato obloženo stojnico ter vse obiskovalce navdušili s kulinarijo.

Jesenske prireditve pa so zaključili z domačim 7. martinovanjem v krajevni dvorani. Vse navzoče so pozdravili predsednik TD Milan Vidovič, domači župan, poslanec državnega zbora Branko Marinič, predsednik TD Ptuj in predsednica FD Rožmarin Dolena. Podeljena so bila priznanja za najljepše urejene domove, poslovne objekte, dobro sodelovanje na področju turizma in sledila je slovesna proglašenje novega vinogradnika leta 2007/2008 - Štefana Fošnariča. V kulturnem programu so zaigrali harmonikarji, zapele ljudske pevke TD, Skupina za ohranjanje šeg in navad pa je opravila šaljivi krst mošta. Zahvaljujejo se restavraciji Gastro iz Ptuj, vsem za peko pecivo in kruha, cvetličarstvu Zupanič iz Hajdine za darovano cvetje. Zahvala velja članom upravnega odbora TD in predsedniku, ki so odlično izvedli vse prireditve. Na prireditvi je tudi zaigral ansambel Haloški črički.

Članom Turističnega društva in vsem ostalim občanom želimo, da vam novo leto prinese obilo sreče, zdravja, ljubezni, prijateljstva. Naj bo novo leto polno uspehov, izpolnjenih želja in novih priložnosti. Naj bo najboljše doslej!

Trganje in kožuhanje koruze pri družini Jus

TD Podlehnik – izdelovanje adventnega venca

Zdenka Golub

Advent umirja ritem življenja, to je obdobje, ko naj bi korak in misli zastale, čas za to, da se poglobimo vase, da bi v miru razmislili o

sebi in o vseh, ki so zasidrani v naših mislih. Pred prvo adventno nedeljo, v soboto, 01. 12. so se člani TD, predsednik TD Milan Vidovič in duhovnik p. Janko Gašparič, pod vodstvom Franca Večeriča, lotili izdelovanja adventnega venca, ki ga lahko občudujejo

tudi mimoidoči.

Delo je bilo zahtevno, zahtevalo pa je tudi več priprav najrazličnejšega materiala. Za elektriko je poskrbel Zvonko Mlakar. Prav tako so spletli tudi manjše vence za cerkve. Venec so spletli iz zelenja, izdelali električne sveče in ga

postavili na steber. Na prvo adventno nedeljo, 02. 12. je p. Janko Gašparič pri pozni maši adventni venec, z vsemi manjšimi, ki so jih prinesli župljani, blagoslovil. Nato sta župan Marko Maučič in podpredsednik TD Stanko Prevolšek, spregovorila ter

slovesno prižgala prvo svečko na adventnem vencu. Adventni čas je čas pričakovanja in upanja, hrepenenja ter pričetek novega cerkvenega leta. Izdelovanje venca ima bogato simboliko in govorigo, je znamenje upanja in zmage.

Krog je najpopolnejši lik, lik brez začetka in konca, je starodavno znamenje za Boga, za njegovo popolnost in večnost. Zelenje, ki ne uvenc, kaže na našo neuničljivo upanje vanj. Govori tudi o božji zvestobi, ki človeka spremlja skozi svetle in temne dni. Sveča spominja na Kristusa, ki se je imenoval luč sveta. Torej z

vsako novo svečko, je vsako novo nedeljo pred božičem več luči v naših domovih in srcih.

Advent je čas, ko premišljujemo o tem, kako živimo ali pustimo, da kdo vstopi v naša srca in življenja, je čas novih sklepov in dejanj. Latinska beseda 'adventus' pomeni prihod. Liturgična barva za ta čas je vijoličasta, kar pomeni spokornost. Je čas, ko se spomnimo preteklosti, nas spodbuja, da živimo v sedanjosti in da se pripravimo na bodočnost. To je čas štirih tednov, ko se pripravljamo na veliko praznovanje božiča. Je tudi

čas, ko sklenemo, kako bomo postali boljši kot doslej.

Čas pred božičem in novim letom se vsakogar dotakne na poseben način. Morda le s prijetnimi spomini na otroštvo.

Nenavadno beže zadnji dnevi v letu. Zadnje dneve spremlja pričakovanje praznikov. V krogu svojih najdražjih preživite najlepši čas. Vsi ste vabljeni k polnočnici, da ob božični igri, jaslicah in maši doživite božične radosti. December je zimski čas, čas mraza in teme. V najlepši noči leta naj božična luč to temo ogreje in razsvetli.

Župnijska karitas – enota ptujskega doma upokojencev v Muretincih

Zdenka Golub

Smo v mesecu decembru, ki je mesec obdarovanj. Nekateri ste prejeli veliko daril, saj so vas najbrž obiskali trije dobri možje, ki so silno priljubljeni in zaželeni, tako pri otrocih kot pri odraslih. Vemo, da je lepo prejemati darila, ker vemo, da nekdo misli na nas. Prav tako pa je lepo darila tudi pripravljati in z njimi obdarovati soljudi.

V ponedeljek, 10. 12. so člani Karitas in skupina za ohranjanje šeg in navad TD obiskali domačine, ki bivajo v domu v Muretincih.

Staranje je življenjsko obdobje, o katerem neradi govorimo, kajti star in bolan pomeni v naši potrošniški družbi biti izključen iz javnega in družabnega življenja.

Starostniku pretita skozi to življenjsko obdobje osamljenost in strah. »Sam bom ostal, nihče ne bo imel časa zame, kaj bo z mano, ko ne bom mogel več skrbeti zase.« Nedavno nazaj ljudje niso imeli takšnih

težav, niso bili osamljeni, ni jih skrbelo, kaj bo z njimi, ko bodo nepokretni in nekoristni, zanje je poskrbela ožja družina, in pa seveda sosedi, navkljub manjšim dobrinam. Danes pa so to vlogo prevzeli centri za socialno delo, patronaža, domovi za ostarele in tudi Cerkev, da jim omogoči lepo preživetje, toda družine se ne da nadomestiti in pretrgati osamljenosti.

Veliko starejših in bolnih se je odločilo za razne domove, ker se je pristni stik z družino izgubil, mladi so se odselili in poiskali službe drugje.

Le redko v katerih družinah je še pristen odnos med dedki, babicami, njihovimi otroki in vnuki.

Spremenimo napačno miselnost, da nekaj veljaš le, dokler nekaj ustvarjaš in si uporaben - kot tržno blago, in da družbi nisi več zanimiv, da te ne potrebuje več v svoji sredini, ko si bolan.

Potrudimo se, da bo starejša generacija imela možnost, da

posreduje svoje življenjske izkušnje mlajšim in dobi priložnost, da dobijo potrditev, da nekaj veljajo.

Članice Karitas so pripravile bogato obloženo praznično mizo, za katero so sedli domačini in člani, skupaj z duhovnikom p. Jankom Gašparičem in predsednikom Stankom Vaupotičem.

Božiček s spremstvom, ki je obiskal vse upokojence v domu, je vsem zaželel veliko zdravja, dobrega počutja v

domu, prijetnih sestanovalec in dobrega osebja, ki zanje neutrudno skrbi. Vsakemu je segel v dlan in mu na ta način prinesel luči za prihajajoče dneve.

Vzeli so si trenutek časa, z njimi zapeli, poklepetali in se poveselili. Življenje postaja pusto in prazno, če ne podarimo tudi drugim delček sebe.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam iz srca voščimo sodelavci Karitas!

Poslednja volovska vprega?

Ivo Ban

Strajna je ena izmed hribovskih vasi občine Podlehnik. Če bi sodili po samem imenu, bi nas misli zlahka privedle do razlage, da gre za naselje, ki je daleč stran od ravninskih naselij, ki jih je v naši občini zelo malo. Je pa res, da je to naselje na skrajnem koncu naše občine, zato deloma meji na občino Žetale in občino Videm. Krajevno ime je najbližje staremu nazivu 'straina', ki v enem od romanskih jezikov pomeni 'tujina' (tuji ali oddaljeni svet, daljava). Če bi kraju ime dajali glede na možnosti dostopa, bi se takšne razlage zlahka poslužili. Pot v Strajno je, pa naj se v naselje odpravimo iz katerega koli konca, vedno vredna spoštovanja in posebnega napora, še posebej pozimi.

Ko se povzpneš na najvišjo točko te hribovske vasi, ki leži na 403 metrih nadmorske višine, kjer se nahaja, pred nekaj leti zgrajen vodohran, se ti pogled odpre na vse strani neba. Vse, kar vidiš pred seboj, tako na levi kot na desni, oziroma pred ali za seboj, je nekoliko nižji ali višji hrib, nekakšno valovje, med seboj prepletenih hribov in med te hribe nasilno vrinjenih skopih dolinic. Okoliška, po hribih razmetana naselja, katerim domačini ob pripovedi prav dobro znajo, kar z roko zarisati meje, se z vrha Strajne zdijo, kakor da so nekako gosposko umeščena v

skopi ilovnati in lapornati svet osrednjih Haloz. Razgled je vsekakor prečudovit, saj je že s prostim očesom mogoče zaobjeti velik del Pohorja, vse tja do Rogle in čez, Dravske doline, od Maribora preko Dravskega in Ptujkega polja do Ormoža in še naprej, tja do hrvaškega Medmurja. Za hrptom pa se medtem v vsej svoji lepoti modrine in zelenila bohotita, na vsako stran razprostrti, nežno zaobljeni krili mirno plavajoče ptice - Donačke gore, ki se nekoliko severneje, vendar brez dotika, že tisočletja platonsko spogleduje s svojim ljubimcem - Bočem.

Da, lep je ta svet, čudovit in tako spokojen, da si drugega ne moreš zamisliti kot da je prav to tisti košček sveta, po katerem mnogi hrepenijo. Vendar pa vsakdanjik le ni tako rožnat kot bi si morda mislili.

V naselje vodi pet cest, iz Golega Vrha, Kozmincev, Rodnega Vrha, Dobrine in Stanošine. Zaradi konfiguracije terena se ceste na številnih delih kar naenkrat strmo dvignejo proti posameznim delom nestrnjene vasi, ki jo domačini delijo na Spodnjo in Zgornjo Strajno. Za Strajno so značilna intenzivno lapornata tla in plitva zgornja (rodovitna) plast, kar ob neugodnih vremenskih razmerah zlahka povzroči drsenje zemlje, tj. plazove oz. usade površin. Tovrstni pojavi so posebej problematični, če usad s seboj odnese del ceste. Kaj to

pomeni za vsakdanje življenje, vedo najbolje tisti, ki v tem kraju živijo.

Po drugi svetovni vojni se je naselje Strajna, tako kot mnoge druge hribovske vasi, začelo naglo prazniti. Večina prebivalcev tega kraja so bili mali posestniki, moški pa so se razen ukvarjanja s samooskrbnim kmetijstvom, zaposlovali v industrijskih obratih (Kidričevo, Celje, Ptuj...). Tako je v mnogih primerih še danes. Nekateri domačini pa žal niso videli drugega izhoda, kot da so domači kraj zapustili in odšli drugam, bodisi po Sloveniji ali v zahodne države (Nemčija, Nizozemska...), nekateri pa kar v nižje ležeče in lažje dostopne kraje.

Uradni podatki iz meseca novembra letos kažejo, da v Strajni živi 101 prebivalec, od tega 55 moških in 46 žensk. Neuradni podatek govori o tem, da naj bi bilo v Strajni vsaj 57 hišnih števil, vendar pa na vseh hišnih številkah zagotovo nimajo ljudje prijavljenega stalnega prebivališča, ker so številni objekti postali vikendi. Na podlagi zanesljivih podatkov s terena (informanti) je bilo ugotovljeno, da naj bi se iz Strajne vsakodnevno vozilo v službo vsaj 26 ljudi. Tam živi tudi 8 osnovnošolcev, 4 srednješolci in 1 študent. Z vidika podjetništva kaže, da je Strajna povsem nezanimiva za poslovne subjekte, ker naselje nima nobenega samostojnega podjetnika ali družbe, ki bi tukaj imela svoj sedež. V tem kraju je tudi precej hribov zasajenih z vinsko trto. Naselje Strajna pa glede na uradne podatke kljub temu nima uradno priznane vinorodne lege, znotraj vinorodnega ožjega okoliša Podlehnik oziroma vinorodnega podokoliša Haloze, kar bi tukajšnjim vinogradnikom omogočalo tovrstno predikatnost pridelka. Strajna nudi tistim, ki jo imajo radi, in ki se vsakodnevno vračajo tja, že stoletja in morda tisočletja, tako kruh kot tudi pogache, le da je skorja tukajšnjega kruha pogosto nekoliko trša. Prebivalcem naselja Strajna

pravimo Strajncani, ženskam pa Strajncanke ali prebivalec oz. prebivalka Strajne.

Do nedavnega so si domačini pri kmečkih opravilih največ pomagali z govejo vprežno živino. Najpogostejša je bila kravja vprega, ker je bil s tem pri hiši vsaj 'trojni hasek'.

Težko je reči, ali je to zgolj naključje, ali pa so prav pogoji obdelovanja tukajšnjih kmetijskih površin narekovali, da se je v Strajni vse do letošnje jeseni ohranila tudi volovska vprega. Domačin Jože Sakelšek - Pepi iz Strajne, ki se je na ta visoki hrib priženil z nekoliko nižjega brega sosednje občine, je vse do novembra letos večino težaških opravil na hribovski kmetiji opravljal s parom volov. Letošnje leto je bilo zanj, s tem pa najbrž tudi za kmetijo, prelomno. Ko mu je spomladi nenadoma umrla žena, je v hiši ostal sam. Oba z ženo sta imela, kakor pove v razgovoru, veselje do trdega dela. Za poljska dela, spravljanje pridelkov in krme sta se posluževala volov. Čeprav je dostopnost terenov, kjer imajo Sakelšekovi obdelovalne površine, težka in nevarna, sta z ženo to zmogla. Otroci, ki so se razkropili po različnih krajih, so se zmeraj radi vračali na dom. Po ženini smrti se je življenje obrnilo na glavo. Da ne bo zmogel dela z volovsko vprego sam, je Sakelšek dobro vedel že ob ženinem slovesu. S prodajo močnih, in za delo dobro izurjenih volov, se je za Strajno, s tem pa tudi za našo občino, obrnil nov list zgodovine. Najbrž več tisočletij trajajoči, in za te kraje skoraj edini in dokaj tradicionalen način obdelovanja kmetijskih površin, je s tem dobil svoj ganljivi nekrolog, ki bi ga, nekoliko dobrodušno, bilo mogoče povzeti takole:

»Volovska vprega ni mogla preživeti, ker izdelovalec teleg ni (pravočasno) predvidel na telegah ustreznega mesta za torbico mobilnega telefona«. Smo prepričani, da se obdobje teleg ne bo (nikoli) več vrnilo, tudi v naše kraje?

Miklavževanje pri Sv. Trojici

Z. Golub

Tudi letos sta p. Damjan Tikvič in p. Janko Gašparič v krajevni dvorani pripravila župnijsko miklavževanje.

Sv. Miklavž ali Nikolaj iz Mire je svetnik in prijatelj otrok, ki ni priljubljen samo pri otrocih. Kaže se tudi v številnih umetnostnih spomenikih in po umetninah, ki upodabljajo prizore iz njegove legende. Tudi po tem, da mu je na Slovenskem posvečeno čez sto cerkva. Rodil se je okoli leta 270 v Mali Aziji. Umrl je 6. decembra 350. leta v Turčiji. Starši so bili premožni katoličani. Dolgo niso mogli imeti otrok, v starosti pa so dobili sina. Kot otrok je bil pаметnejši od vrstnikov in kazala se je njegova pobožnost in modrost.

Oče in mati sta umrla za kugo. Vso svoje premoženje je Nikolaj razdelil med uboge.

Deloval je v Miri, kjer so ga zelo spoštovali, bil je čudodelnik in vzornik ljudem ter škof. Znan je bil tudi po svoji izredni dobroti do ljudi, ki so bili revni in v stiski. Zato je tudi zavetnik v različnih potrebah in težavah. Prva legenda govori o tem, kako je obdaril tri hčere siromašnega kmeta, ki so bile godne za že-

nitev. Skozi okno jim je ponoči nastavil tri zlata jabolka, za vsako hčer eno in jih tako rešil sramote, ker se ne bi mogle poročiti brez dote.

Druga legenda pripoveduje o strašnem viharju, ki ga je pomiril ter tako rešil strašne usode mornarje in polno ladjo potnikov.

Tretja legenda govori o treh popotnikih študentih, ki jih je rešil. O njem kroži še več legend, ki pa niso tako znane.

Ljudje so ga cenili in imeli radi, zato je postal zavetnik mnogih krajev in različnih skupin ljudi, saj se mu priporočajo: mlinarji, splavarji, brodarji, drvarji, šolarji, ministranti, advokati, notarji, sorodniki, trgovci, lekarnarji, gostilničarji, peki, mesarji, kamnoseki, tkalci, sodarji, svečarji, kmetje, dekleta, ujetniki, tatovi, berači...

Njegova dobrotta se razteza skozi zgodovino vse do danes, ko se njegove dobrote spominjamo z obdarovanjem, zlasti otrok, ki so prizadevajo biti dobri, prav tako pa za vse tiste, ki se trudijo za medsebojno povezanost, solidarnost, pozornost, hvaležnost in ljubezen, in to je namen praznovanja godu sv. Miklavža.

Je zimski obdarovalec s ško-

fovsko kapo, palico, belo brado, košem z darili, z zlatimi in srebrnimi šibami ter bere iz zlate knjige. Z miklavževanjem so povezani tudi znameniti sejmi in koncerti, katerih izkupiček gre v dobrodelne namene.

Miklavž je včasih obiskoval otroke zvečer na domovih. V naših krajih je hodil v spremstvu parkljev in angelčkov, od hiše do hiše, in otroci so morali moliti, če pa niso znali ali so se skrili, so morali opravljati pokoro. Dobili pa so le skromna darila - od sadja, orehov ali repe, ki je bila za poredne otroke in seveda obvezno šibo. Poredne in odrasle fan-

te so parklji odvedli v temno noč, jih vrgli v mlako ali celo v gnojno jamo. Dekleta pa so ponavadi odnesli v košu. Danes sv. Miklavž otroke radodarno obdaruje. V krajevni dvorani v Podlehniku so pripravili prijetno vzdušje za prihod Miklavža. Pripravili so darila in okrasili dvorano. Najprej so zaigrale, Petra na citre, Eva in Hana na violino. Nato pa so člani dramsko-lutkovne skupine Sv. Trojice in učenci OŠ odigrali lutkovno igrice. Končno je prišel Miklavž, v spremstvu parkljev, ter obaril otroke, skoraj vsi pa so se z njim pogovarjali, mu peli in molili.

Tako kot danes, so se tudi nekoč otroci veselili praznikov, saj se je tisti dan ponavadi kaj dobrega skuhalo. Otroci so se nekoč zelo veselili Miklavža, saj so bili željni »cukra«, ki ga takrat ni bilo v izobilju. V Miklavža in parklje so se ponavadi oblekli vaški »pebi« in strašili po vsej vasi. Prav tako so sami nakupili cukra in keksov, naprosili suhih klobčkov in repe. Tako so hodili od hiše do hiše, kjer so dobili pijače in jedače. Otroci pa so ponavadi od strahu zaspali, in to kar v naročju staršev ali na peči.

Otroke naše občine je obiskal Dobri mož

Zdenka Golub

Mesec december je prav posebej čaroben mesec, ker pričakujemo tudi prihod Dobrega moža, oblečenega v rdeča oblačila, ki ima tudi na glavi rdečo čepico in nosi

veliko vrečo. Nekateri otroci so navajeni, da jih namesto Božička obišče Dedek Mráz. Njegova oblačila so včasih nekoliko drugačna.

Božiček živi v Laponski. Dežela je skoraj dvajsetkrat večja od Slovenije, toda ima le nekaj več prebivalcev kot naša

domovina. Tam temperature padejo pod 30 stopinj. V tej deželi živijo tudi jeleni, in od tam se Božiček na saneh, ki jih vlečejo jeleni, vsako leto odpravi na dolgo pot obdarovanja pridnih otrok.

Tam prav vse spominja na Božička, vsa pošta, ki jo napi-

šejo otroci se odda na božičkovem poštne uradu.

Nato palčki raznosijo pošto, veliko dela opravijo snežinke, ki nakupujejo, zlagajo, ovijajo, vežejo pentlje...

Tudi pridne otroke naše občine je v torek, 18. decembra,

v krajevni dvorani obiskal Dobri mož. Darila so pripravili na občini Podlehnik, v sodelovanju s komisijo za otroško varstvo, socialno varstvo in zdravstvo, v sestavi Milana Vidoviča, Jožice Svenšek in Stojana Kojca. Že vrsto let

pripravljajo lepa in doživeta obdarovanja otrok. Program za otroke so pripravili člani skupine za ohranjanje šeg in navad TD in lutkarji OŠ Podlehnik. Lutkovna skupina je zaigrala Zgodbo o treh metuljih in zaplesala. Na vio-

lino sta zaigrali Eva in Hana, na citre pa je zaigrala Petra. Darila so znamenje ljubezni, takšna darila so lahko le prijateljska beseda, topel stisk roke, dobrodušen nasmeh, pozoren pogled in majhni izrazi nežnosti.

Darila so dragocena, ker prinašajo veselje in izražajo medsebojno ljubezen. Dati darilo, pomeni dati košček sebe, košček svojega srca.

Spomin na Laperskega Blaža

Dober dan, Podlehniška žveгла!

Maks Vidovič

Že v Kraljevini Jugoslaviji sem po svoje spoznaval življenje v Halozah. Mislim, da ni bilo kaj prida, vendar pa sem bil zadovoljen z njim, saj nisem vedel, da bi bilo lahko boljše. Več o tem so vedeli odrasli, ki so se občasno pogovarjali o tem in onem. Mnogo so govorili o tedanji gospodi, ki je dobro živela, tudi na račun Haložanov. V svoji skromnosti se ljudje niso kaj dosti zavedali svoje socialne stiske. Toda na življenje je bilo treba gledati tudi z vedrejšje plati,

se pravi, bilo se je treba tudi poveseliti. In Haložanom je to uspevalo. Predvsem tam, kjer je bila dobra volja in nekaj domišljije. Že od nekdaj so radi prepevali in tudi plesali. Za kaj takega je pa bila potrebna »muzika«. Domači prazniki kot so kolone, trgatve, godovi, ..., so jim dajali dovolj razlogov za veselje. Takoj so sestavili celo orkester. Prav jim je prišlo marsikaj, samo da je piskalo ali ropotalo. Cenjen instrument je bila žveгла, spremljavo so pa dodali »ribeži«, »riglce«, metla in še kaj. Vse to pa je prekinila druga svetovna vojna. Kot mnogi

Haložani, sem tudi sam zapustil Haloze in se po dobrih petdesetih letih vrnil v te kraje. V tem času se je marsikaj spremenilo. Niso se pa spremenili ljudje.

Pa vendar, že davno ni več prizorov, kot se jih rad spominjam iz tistih časov. Spominjam se na primer Laperskega Blaža. Bil je znan po tem, da je rad sam pasel svojo živino. Ljudje so govorili, da se mu krave zato tako rade pasejo, ker jim on ves čas igra na svojo žveгла. Ta žveгла je še vedno ohranjena in si jo je možno ogledati.

Ona je znala biti prisotna v

življenju Haložanov in jim ga pomagala gledati z veselejšje plati.

Dolgo časa sem pa si mislil, da imata ta piščal in njena prekrasna domača viža le še svojo zgodovino, zato me izredno veselilo, da se je našel princ, ki je to Haloško Trnuljčico obudil in ji ponovno podaril sedanost. Lepo bi bilo, če jo današnje generacije sprejmejo, kot pogled v našo pristno preteklost, jo vključijo v živo sedanost in ji s tem zagotovijo njeno prihodnost. V teh lepih krajih bodo menda tudi še v prihodnje živeli Haložani, ali morda ne?

Tiskarski škrat

Popravek – Žveгла št. 2

V 2. številki Podlehniške žvegle je tiskarski škrat v prispevku na 24. strani: »Kaj menite o delu zdravnice in zobozdravnice?« pri osebnem imenu naše sogovornice izpustil 1 črko, in sicer črko D. Občanka, s katero je potekal pogovor, je Danica Gabrovec, in ne Anica kot je zapisal škrat.

Škrat je isto napako ponovil v prispevku na 25. strani: »Klepet z gobarico Anico«. Pravilno ime sogovornice - gobarice je tudi tukaj Danica Gabrovec.

Gospo Danici se v imenu tiskarskega škrate iskreno opravičujemo. Sicer pa, kaj je škratu pojesti eno črko, če se ime še vedno zelo lepo sliši.

Osebna imena D(anica), M(anica), D(ana) imajo tiskarski škrti zelo radi.

Škratu pa smo za sedaj le krepko nabrili ušesa, v upanju, da ga na 'Pametivo' (tepežni dan) ne bo potrebno ponovno šeskatiti.

Šolske decembrske dejavnosti

Učiteljica Z. Golub in učenci 5. razreda

December je vsako leto enako mrzličien, poln čudovitega dela. Pošiljanje voščilnic, pripravljanje daril, peka peciva in obiskovanje prijateljev.

Želimo, da so praznični dnevi čisto nekaj posebnega, saj nam praznični čas daje nešteto priložnosti. K prijetnemu počutju prispeva lepo, čeprav še tako skromno darilo, saj je znamenje, da vsaj nekdo misli na nas.

Učenci 5. razreda so se odločili, da napolnijo okolje z ljubeznijo in toplino. Ko smo razmišljali o naših bližnjih, ki jih bomo za praznike obdarili, smo se odločili, da je darilo,

ki ga damo od srca in ga izdelamo sami, najlepše darilo.

Praznični december smo obarvali z učenci tako, da smo ob rednem pouku cel mesec izdelovali različne izdelke - darilca, voščilnice in krasili razred.

Izdelali smo pikapolonico, novoletni aranžma in okrasili medenjake ter pripravili lepa darila za starše. Voščilnice so bile okrašene, vanje pa smo zapisali lepa voščila za starše, starejše in osamljene. Staršem smo pripravili nastop, nato jih je obdaril Božiček, v delavnicah so izdelali jelenčka Rudolfa in se preizkusili še v zabavno športnem programu. V prazničnem vzdušju in ob počitku bomo s koledarja odtrgali list in stopili v novo leto.

Spoštovane občanke in občani Občine Podlehnik!

Spet je leto naokoli in temina dni se bo umaknila svetlobi, ki pomeni tudi prebujanje narave in takrat spet nastopi Naš čas, da preženemo zimo in priključimo pomlad. Prihajajoči prazniki naj Vam bodo prijetni, v pričakovanju nečesa novega, lepega, neponovljivega. Dovolite, da vam voščimo v našem ustaljenem slogu:

BOG VAM DAJ SREČE PRI HIŠI,
NA DVORIŠI, V ŠTALI, NA POLI PA V GORICI.
GOSPODARI PA GOSPODIJI IN VSEM PRI HIŠI,
PA ŠE STO LET ZDRAVJA IN VESELJA,
HUP, PRMOJSTOKRAT, TO PAČ MORE BITI.

KFD PODLEHNIK: ORAČI, POKARJI, RUSA IN KOPAČI

**VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
SREČNO, USPEŠNO IN ZADOVOLJNO
NOVO LETO 2008**

VAM ŽELI KOLEKTIV KMG PODLEHNIK

Bar AMADEJA

SVENŠEK MARIJA s.p.
ZAKL 30/d, 2286 PODLEHNIK

**Želi vsem občanom blagoslovljene
božične praznike in zdravja polno
novo leto 2008.**

**Našim gostom se zahvaljujemo
za obisk in se še naprej priporočamo.**

Na vaše in naše zdravje!

*Vsaka beseda, pogled, vsako dejanje in vsak nasmehi lahko prinese srečo
drugim ljudem. Vsak trenutek je nov začetek.
Veliko upanja ustvarja velike ljudi, zato stopimo radostno v novo leto 2008.*

*Občankam in občanom se iskreno zahvaljujemo za izkazano zaupanje
v tekočem letu.*

Želimo Vam vesele božične praznike ter uspehov polno leto 2008!

kolektiv Meso izdelki Žerak

Žvegla – naše podlehniško glasbilo

Ludvik Maučič

Ko sem nekaj časa nazaj ponovno prebiral Krleževe »Balade Petrice Kerempuha«, sem v Galzenjački prebral naslednji verz:

»Firu, firu, firula
pod galgam
žvegla, žveglica.«

Glej, kaj pa je to? Ali imajo sosedje v Hrvaškem Zagorju tudi žveglo? Obiskal sem muzej Staro selo v Kumrovcu. Gospa Dunja etnologinja v upravi muzeja, mi je dala brošuro, v kateri omenja tudi žveglo. Žveglo izdelujejo še danes v okolici Marije Bistrice. Je le otroška igrača - piščal. Prodajajo jo na žegnanju med mnogimi ostalimi otroškimi igračami. To ni to, kar imamo mi Haložani. Naš profesor Drago Hasl je v Ptujskem zborniku podrobno obdelal haloško žveglo in rod Merčevih, ki je žveglo izdeloval v davnih časih. Kot laik ocenjujem, da je naša žvegla že glasbilo, na katerega večji glasbenik lahko igra razne melodije. Zagorska žveglica je le otroška igrača. Eno sem kupil v prodajalni spominkov v Kumrovcu. Iz nje lahko izvabim samo dva tona - firu, firula. Ko bom kaj zvedel o nemški »Schwegel ali Schwegelpfeife«, vam bom, dragi bralci, to z veseljem sporočil.

Srečno 2008!

Bar Albert in šiviljstvo,
Silva Herbec s.p, Zakl 38, 2286 Podlehnik

Poziv občanom k prijavi na

Razpis za najlepše jaslice na prostem

Turistično društvo Podlehnik razpisuje natečaj za najlepše jaslice na prostem oziroma pred hišo. Prijavite se lahko sami oziroma kot kandidata predlagate koga drugega.

Pisne prijave pošljite na naslov Turističnega društva Podlehnik.

Knjižnica Ivana Potrča Ptuj

Gostovanje Bibliobusa v Občini Podlehnik do konca junija 2008

Lokacija	Dan v tednu	Datum	Čas
Osnovna šola	sreda	23. 01. 2008	12-14
Osnovna šola	sreda	13. 02. 2008	12-14
Osnovna šola	sreda	26. 03. 2008	12-14
Osnovna šola	sreda	16. 04. 2008	12-14
Osnovna šola	sreda	07. 05. 2008	12-14
Osnovna šola	sreda	18. 06. 2008	12-14

OBVESTILO IN POZIV

Spoštovani občani, ponovno vas obveščamo in hkrati pozivamo, da se aktivno vključite v nastajanje in pisanje člankov za naš lokalni časopis. Morda se prav vam zdi kak dogodek posebej vreden predstavitve, zato nas o tem obvestite ali sami pripravite prispevek.

Posebej vabimo k sodelovanju zainteresirane za literarno ustvarjanje na različnih področjih (proza, poezija, satira, anekdote itd.) oziroma vse tiste, ki to morda že počnete, pa se še niste predstavili javnosti.

Uredniški odbor Podlehniške ŽVEGLE

Nevsakdanja anekdota: Haloški HULI-ji

Jožica Svenšek

Ko sem davnega leta 1988 oz. tu nekje, prišla na teren v hriboviti predel Podlehnik, z mlado pripravnico, sva srečali starejšega moškega, ki je tako iz grabe prifural volovsko vprego, vpreženo v, s senom naloženi voz. Pripravnica je bila presenečena nad tem čudom in močjo velikih rogov in pohlepnihi živali. Beseda je dala besedo in ta možakar je punci, v narečju, tako kot je pač govoril, opisal, da so te vprežne živali „VULI“, in da z njimi vozi po klancih, iz grab na brege, ali z vozom ali v kušari ali v vlačugi vse, kar se nuca...itd.

Ko sva prišle nazaj v pisarno, pripravnica ni mogla skriti navdušenja, in je kolegicam razlagala, kar je doživela na terenu: „Kaj ste že videle oz. slišale, kakšne živali imajo za vprego v Halozah. **Ne moreš verjeti, podobne so bikom, samo večje rogove imajo, pa HULI se imenujejo.**”...

Hrepenenje

*Ko imel rokó bi, ki objela bi ves svet,
ko imel srce bi, ki iz njega se rodi radosti cvet,*

*ko bi stisko mogel s teboj in drugimi deliti,
le kaj bi moglo me nemirnega pustiti?*

*Nasmeh na licu vedrem, krepost na grudih zalih,
bodi nam vsakdana našega popotnik,*

*kako malo treba je, da postal bi vsak od nas,
v stiskah drugih, in njih Tantalovih* muk dobrotnik.*

Ivo Ban, maj 2007

* Tantal je bil mitološki kralj, ki je postal predrzno prevzetan in bil zato strašno kaznovan.

Ko je stal v vodi, v strugi reke Tartar, polni vode, je kljub obilnosti vode trpel strašno žejo.

Vsakič, ko se je sklonil, da bi zajel nekaj kapljic vode, se je tok struge umaknil drugim.

Iščem te v vetru

*Mrzel piš tvoje sape,
mraz me spreletava.
Hladno je.
Duša te išče v vrtincu,
a te ne more najti.
Hodim po zaprašeni poti,
ki ji ni konca.
Skale, kamenje, prod,
podobo tvojo uzrem v pesku,
a veter zabriše tvoje sledi.
Ni je, a moram jo najti,
te čutiti, videti te hočem,
kljub od vetra zabrisani poti,
vem, da si nekje,
čutim te.*

Terezija Filipaja,
iz zbornika Zlivanka, november 2007

Halo, vino ali hello-wine!

Neko dekle je v noči čarovnic tako izdelal HELO-V I N(ČEK), da je odtlej popolnoma prepričana v to, v kar se je že prej često 'primej-dušala', to je, da je noč čarovnic ali po 'angleško' halloween – *more than hundred percent* – pristni haloški praznik!

... Se pravi, da ga je preko Luže odnesel neki naš Yokel.

Kaj je afstrijski nofinar izfedel pred enim letom f naših krajih

Pogovor z mene-žerom Fujskom

N: Gospod mene-žer Fujsk, je res, da niste delafcem izplačali fseh plač?

F: To je laž, debela laž. Vsi delavci so dobili svoje. Vsak je dobo svoje, kar mu je šlo.

N: Delavci terdijo, da niso dob'li plačilnih listof f roke.

F: Ja, to pa je res. Dobili so samo nakazilo oziroma izplačilo v gotovini.

N: Zekaj pa jim potem niste dali tudi listkov od coling?

Kdo je za to odgofofen?

F: Jaz nimam nič s tem. Pokličite na elektro. Oni so krivi, da delavci niso dobili odrezkov od plač.

N: No, sedaj pa nič ne razumem feč, kaj pa ima s tem elektro?

F: Ima, ima. Pa še kako! Ko so nazadnje izklopili elektriko v motelu, sem imel ravno povabljene na kavo pomembne može za globoke razgovore!

N: Ja, in? Sekaj je to fažno za zaposlene?

F: Kaj, in? Kuhar'ca ni mogla drugače skuhati kave, kot da je zakur'la v trajno-gorečo peč. Nekaj smo poslov(il)nim partnerjem morali ponuditi vročega! Kuhar'ca je zagrab'la vse tiste papir'e na moji mizi in hitro stekla k peči.

N: Hočete reči, da je skur'la uradno dokumentacijo, torej coleng-liste od ta zaposlenih?

F: Pravilno sklepate. In, tam je bilo vse lepo obrazloženo, koliko, in za kdaj je kdo kaj dobil.

N: Sedaj pa mi je fse bol jasno, gospod Fu(o)jšk, joj oprostite, gospod mene-žer Fujsk, ali kako se že vaše ime prafilno reče?

Pa huala lepa sa ta sanimiu pogofor. Ko bo ponouno kej nouega, se s veselem spet kaj oglasim per vas.

Pa čim majn elektro šokou f nouem letu 2007 vam šeli naš Časopis iz Austrije.

Jutranji nesorazum

Ž: Oti, naroči me za razgovor za PET - ROL.

O: V redu, gospod župan, sem si že zapisala.

.....

O: Čuj, Miran, kaj bomo zdaj naročali vsakič samo po pet rol?

M: Ne gnjavi me zdaj, ravno govorim po telefonu.

Kaj si me vprašala, ali rabiš naročilnico za papir?

O: Ja, tak je župan reko. Ja, pa kaj bomo zdaj še jemali pri istem dobavitelju?

Pa samo po pet rol? In še župan mora iti za to posebej na razgovor?

M: Te že, kol'ko vem, bomo zdaj po novem morali za vsaki listič posebej pisati dobavnico in vse drugo. Red je red.

Ž: Kaj še nisi dob'la zveze z Ljubljano?

O: Kakšne zveze, zakaj z Ljubljano? Saj sem že poklicala na zadrugo....

Odkod ime Haloze?

Skozi naše kraje je že od pradavnine potekala pot z juga proti severu. Nekoč sta iz Maclja proti Ptujju jahala dva mušketirja in se pomenkovala o tem, kaj vse lepega vidita ob poti.

Ko sta se v glasnem topotu kopit približevala Podlehniku, je eden nenadoma zavpil neko besedo, ki je drugi ni slišal.

Zato ga je ta po domače vprašal:
„Ha?“

Oni drugi pa mu je odgovoril!
„Loze!“ Joj, koliko loze!

Kaj so drugi rekli o haloškem vinu in naših krajih?

Španec: „Haloze-el bello pais del vino, del amor, de los canciones e del sol!“

Južno-Afričan: „Sparen Sie Wasser, trinken Sie Wein!“

Anglež: „Wine is a constant proof that God loves us and wants us to be happy.“

Poljak: „W winie prawda, v vodie ne-prawda.“

Italijan: „L' acqua e' buona - il vino e' super.“

LITER-ARNA

Rad postal bi literat,
katere bukve moram za to brat?
Da postaneš liter-at,
moraš imeti LITER rad!

POVABILO zainteresiranim občanom, gospodarskim subjektom, organizacijam in drugim k možnosti objave propagandnih in reklamnih sporočil v občinskem glasilu Podlehniška žveгла.

Člani Občinskega sveta so se na pobudo uredniškega odbora glasila Podlehniška žveгла, na svoji redni 4. seji odločili, da se skladno z vsebinsko zasnovno tega tiskanega medija, vsem zainteresiranim fizičnim, pravnim in drugim subjektom, z območja naše in drugih občin, ponudi možnost oglaševanja njihovih propagandnih in drugih sporočil.

Ponudbeni cenik, s predstavitvijo in opisom možnosti, ki ga s sklepom sprejmejo in določijo svetniki - člani OS, bo posredovan v naslednji, to je 4. številki,

ki bo izšla spomladi 2008.

Objave bodo možne že v 5. številki Podlehniške žvegle.

Interesenti naj se v zvezi s tem obračajo na odgovornega urednika, g. Iva Bana.

Naslov uredništva:

Podlehniška žveгла, Podlehnik 21, 2286 Podlehnik oziroma na tajništvo Občine Podlehnik (ga. Otilija Grabovec), tel.: (02) 788 40 60.